

Befejeződött a parlament ülészaka

(Folytatás az 1. oldalról.)

delmi Unió, illetve a madridi Védjegy Unió tagságából fakadó nemzetközi kötelezettségeink miatt bevezetett számos módosítás csak részben tette alkalmassá az előírásokat arra, hogy alapvető feladatukat betöltsék. Az előírások szelleme a szocialista jog szempontjából teljesen elavult. Régi jogszabályaink kizárólag a versenyvállalatok érdekeit tartják szem előtt és kevés gondot fordítanak arra, hogy a védjegy a vásárlóközönség érdekét, segítségét, tájékoztatását is szolgálja.

Aktualitást ad a védjegy-jog kodifikációjának az említettek túl a gazdaságirányítás új rendszerének bevezetése, amely a szocialista vállalatok, szövetkezetek gazdasági versenyének az eddigénél nagyobb szerepet biztosít és érdekeltté teszi a jól gazdálkodó vállalatokat, szövetkezeteket áruik megkülönböztetésében, védjegyzetésében. Azok a vállalatok, amelyek megváltozott helyzetüket kellő időben és módon felismerték, igyekeztek is igénybe venni mindazokat a lehetőségeket, eszközöket, amelyek segítenek jobb, színvonalasabb gazdasági eredmények elérésében és felhasználásában.

Az Országos Találmányi Hivatal statisztikái szerint a gazdaságirányítás új rendszerének bevezetése óta észrevehetően fokozódott az érdeklődés a védjegyek iránt és a védjegybejelentések száma már 1967-ben, az új mechanizmus bevezetésének előkészítő időszakában ugrásszerűen emelkedett. Jelentős emelkedés mutatkozik nemcsak hazai vállalatoknál, szövetkezeteinknél, ha-

nem a külföldi cégek védjegybejelentésénél is. Ez utóbbi azt bizonyítja, hogy megelégnél nemzetközi áruforgalmunk következtében a külföldi vállalatok — a fokozott áruszállítási lehetőséggel együtt — fontosnak tartják védjegyük magyarországi oltalmát is.

Nemzetközi gazdasági tevékenységünk, kapcsolataink szélesedése következtében érdekünk, hogy értékesítési tevékenységünkben és ennek keretében az áruk propagálásában is igénybe vegyük a bevált és korszerű módszereket, kihasználjuk a védjegyben rejlő lehetőségeket s egyidejűleg biztosítsuk a versenyzszoók — közöttük a védjegyek — széles körű oltalmát. Szükséges ez azért is, mert a vilápiaci verseny az elmúlt években igenek növelte a védjegyek szerepét.

A törvényjavaslat általános jellemzőként első sorban arra kívánok rámutatni, hogy jogi oltalmat csak az Országos Találmányi Hivatalnál szabályszerű eljárás útján nyilvántartásba vett — lajstromozott — védjegyek számára biztosít. A szabályozás a védjegyjog-sult vállalat és a vásárló szempontjából egyaránt előnyös. Az Országos Találmányi Hivatal ugyanis a lajstromozási eljárás során az oltalomra bejelentett jelzést megvizsgálja és ha az más vállalat jogait sérti, vagy a vásárlóközönség megtévesztésére alkalmas, a védjegyoltalmat nem adja meg. A lajstromozással biztosított kizárólagos jog egyértelműen bizonyítható és megvédhető, ha más vállalat a védjegyet

jogtalanul használja. A törvényjavaslat kialakításának legfőbb elvi szempontja az volt, hogy a védjegy-ügyeket gazdasági és társadalmi helyzetünk és fejlettségünk követelményeinek színvonalának és adottságainak megfelelően szabályozza. A javasolt rendelkezések a legmesszebbmenően arra törekednek, hogy a védjegy gazdasági rendeltetését betöltsék, a szocialista népgazdaságunk célkitűzéseinek megfelelően egyrészt a vállalatok bel- és külföldi piaci érdekeit, másrészt igényeit is kielégítse.

A törvényjavaslat kidolgozását a védjegy jogi szabályok egységes szerkezetbe foglalásának szempontján kívül a technikai és gazdasági fejlődés az utóbbi évtizedekben a technikai fejlődés követelményei tették szükségessé. A technikai fejlődés az utóbbi évtizedekben például olyan hirdetési módokat és eszközöket tett lehetővé, amely új, eddig nem ismert megkülönböztető jelzések alkalmazásához vezetett. A hang- és fényjelek ma már egyenértékű propagandaeszközök a hagyományos szó- és ábrajelekkel, oltalmukról is ennek megfelelően célszerű a védjegy jogban gondoskodni. A csomagolótechnika rohamos fejlődésnek indult, a különleges csomagolás is megkülönböztető szerepet tölt be, ezért védjegyoltalma ugyanakkor indokolt.

Az oltalomra alkalmatlan megjelölések meghatározásánál a törvényjavaslat arra törekszik, hogy senki ne szerezhesen olyan védjegy jogot, amely akár a versenytársak jogos érdekeit sértheti, akár a vevőközönség számára káros, megtévesztő, félrevezető lehet.

78 ezer foglalkoztatott, 20 ezer kilépő

Munkaerő-számvetés, tanúságokkal

Közeledik az év vége, sűrűsödnek a számvetések. Szeged munkaerő-helyzetéről is időszerű így év vége előtt elkészíteni a számvetést. Fontos is, mert a munkaerővel való gazdálkodás számos hiányosságát lehetett év közben tapasztalni, s az új évre készülődve, ezekből le kell vonnunk a megfelelő tanulságokat.

De lássuk az adatokat, melyeket a városi tanács munkaadói osztályán kilenc hónap alapján dolgoztak fel. Szegeden 78 ezer a foglalkoztatottak száma, 20 ezerrel meghaladja a tavalyit. A férfiak foglalkoztatása gyakorlatilag teljes — 98 százalék —, a nőknél 70 százalék ez az arány, növelésre itt még mutatkozik valamelyest lehetőség.

Új dolgozókra tehát leginkább a tanulmányaikat befejezők köréből számíthatnak a vállalatok. Évenként 3 ezer—3 ezer 300 fiatalra. Reális az a megállapítás, hogy a szakmunkásképző intézetekben, s más iskolákban kerültek kedvezett, sokszor a vállalatok hű dolgozókat, szorgalmas törzsgárda tagok kerültek hátrányba, akiket nem kellett „megnyerni”. Érthető bosszúsággal tették szavát, hogy egyes jövő-menőknek jobb a helyzetük, mint nekik, a hűségeseinek.

Létszám, létszám és létszám. Az idén olyan rendkívüli létszámcsökkenést mutattak

a vállalatok, amely minden vonatkozásban kedvezőtlen hatású. Több, mint 28 ezer új dolgozóra lett volna szükségük, s 21 ezer dolgozó felvételére valóban sor is került. Persze csatlóka az adat! Ugyanis a felmérés szerint ennek zöme — 20 ezer — már dolgozott, s úgy lépett ki valahonnan, ahol ismét hiány támadt, amit aztán megint csak be kellett tölteni. Bebizonyosodott, hogy akik a létszámemelés abszolútizálják, rossz kulccsal próbálnak utat nyitni a jobb eredményekhez. A termelékenység, ez a fontos mutató ugyanis mindezzel párhuzamosan csökken.

Az 1968-ashoz képest növekedett a fluktuáció, a munkásvándorlás. A munkaerőhiány ugyanis jórészt abból támadt, hogy olyan helyre távoztak a dolgozók, ahol többet ígért nekik. S az „élelmesebbje” ott sem maradt sokáig, ha ráigérték, máshová nagyobb szíjjal csalogatták, odamentek. Ez a mentalitás a vándorlathoz kedvezett, sokszor a vállalatok hű dolgozókat, szorgalmas törzsgárda tagok kerültek hátrányba, akiket nem kellett „megnyerni”. Érthető bosszúsággal tették szavát, hogy egyes jövő-menőknek jobb a helyzetük, mint nekik, a hűségeseinek.

6013 esetben a dolgozó

mondott fel, csaknem 4 ezer-szer pedig a kilépett bejegyzés került a munkakönyvbe — tanúsítja egy, 66 munkátató egységről készített kimutatás. Sok munkakönyvben egész bejegyzésőzőn látható, nem egyszer s nem kétszer változtatott helyet gazdája, szinte csak azt az időt dolgozva le, amikor úgys elnézőbbek az újjakkal szemben. S bizony fegyvelem-sértés miatti felmondásról, a vállalatok rendteremtő szigoráról nemigen szól a krónika. A távozóik zöme le sem dolgozta a felmondási időt, a kollektív szerződések vonatkozó rendszabályait nem tartották be. Visszas helyeztek alakultak így ki számos helyen.

Nyilvánvaló, hogy mindennek a népgazdaság, az üzemek, s a munkaszerető, szorgalmas dolgozók is csak kárát láthatják. A javítás, a helyes szabályozás igénye ma már olyan adatokra támaszkodhat, melyek alapján a vállalatok felkészülhetnek a jövő évre, törekedhetnek a jobb munkaerő-gazdálkodásra. Mindenesetre ehhez fordítani kell a csődöt, mondott szemléleten: a munkásállomány megtartását, a törzsgárda stabilizálását kell előbbreválonak tekinteni, s nem a mindig újjak szerzését, toborzását.

S. M.

A biztonságosabb közlekedésért Interpellációk

Az első interpelláló, Molnár József (Heves megye), a belügyminisztertől azt kérdezte: *milyen intézkedéseket kíván tenni az elharapódzott közlekedési szabálysértések megelőzésére, felderítésére, megtorlására, a közlekedésbiztonságának fokozására.*

Benkei András belügyminiszter válaszában elmondotta, hogy a hazai gépjárművek száma az idén túlhaladta a 860 ezret, s ehhez még hozzá kell számítani a forgalomban levő, mintegy 2,5 millió ke-rekpárt és 140 ezer fogatolt járművet. Az utak korszerűsítése, a fővárosi forgalom-szervezetének modernizálása, a vasúti-közúti keresztetűdések átépítése, a gépjárműalkatrész-pótlás, a szervizhálózat, a gépjármű-vezető-képzés nem tudott lépést tartani a forgalom növekedésével. Az ellentmondásos fejlődés következtében sajnálatosan megnőtt a balesetek száma: 1969 első kilenc hónapjában csaknem 17 600 személyi sérülést és 830 halálesetet okoztak a közlekedési balesetek. A Belügyminisztérium a KPM-mel közösen a közeljövőben átfogó javaslatot terjeszt a kormány elé a biztonságosabb közlekedés tárgyi és személyi feltételeinek megteremtéséről, a balesetek megelőzését szolgáló intézkedésekről.

Polyamatban van a KRESZ szabályainak módosítása, hogy jobban megfeleljen a megváltozott követelményeknek, s jobban igazodjék a nemzetközi előírásokhoz. Napirendre tűzték a közúti közlekedéssel összefüggő egyes rendelkezések átdolgozását.

A miniszter elmondotta, hogy a járáásokban közlekedésrendészeti szakszolgálatot hoztak létre, amely a forgalomszervezést segíti és felvilágosító munkát végez. Kitért Benkei András arra is, hogy a rendőrség a közlekedési szabályok megszegőit differenciáltan vonja felelősségre.

Az eddigénél is több támogatást kér a Belügyminisztérium egyes állami és gazdasági szervezetektől a közúti balesetek megelőzésé-
A miniszter megemlítette, hogy a Belügyi Akadémián

és a tiszthelyettesi iskolán egyaránt közlekedésrendészeti tagozat is működik. A közlekedésrendészeti szakképzést az alacsonyabb fo-

Gyermekjóléti intézmények létesítése

Pázsit Árpád (Budapest) a gyermekjóléti intézmények közös létesítéséről szóló rendelet tárgyában interpellált a pénzügyminiszterhez. Emlékeztetett arra, hogy 1968 júliusában már az országgyűlés plénuma is foglalkozott a gyermekjóléti intézmények fenntartási gondjaival, s kérte a szociális és egészségügyi, valamint kulturális bizottságot, hogy e kérdésben tartson alapos vizsgálatot. A két bizottság mélyreható elemzés után javasolta a pénzügyminisztériumnak, hogy dolgozzanak ki egy olyan

kü rendőrsikolán is megszervezték.

A választ a képviselő és az országgyűlés is egyhangúlag elfogadta.

rendeletet, amely lehetővé teszi üzemeknek, vállalatoknak illetve tanácsoknak közös óvodák, bölcsődék létesítését, fenntartását.

Vályi Péter válaszában elmondotta, hogy miután a két bizottság a rendelettervezet elfogadta, azt a Pénzügyminisztérium egyeztetette az illetékes tárccakkal is. Ezek hozzájárulását megszerzték, néhány kérdésben viszont viták voltak a Szakszervezetek Országos Tanácsával: a rendelet kiadására azonban a közeljövőben sor kerül.

Az árvák támogatása

Bata János (Pest megye) a munkaadói miniszterhez intézett interpellációjában azt a kérdést vetette fel: *helyes-e az árvák támogatását attól tenni függővé, hogy apjuk milyen munkát végezett és hogy pályáján kezdő, vagy gyakorlott ember volt-e. Az árvajáradék összege ugyanis az elhunyt szülő jövedelmétől függően nagyon is eltérő.*

Veres József munkaadói miniszter válaszában azt fejtegette, hogy az állam a gyermekellátáshoz való egy-séges hozzájárulást a családi

pótlékban fejezi ki. Az árvaelállást az elhunyt apa munkájában megszerzett jogai alapján differenciálják, mint ahogy a munkával szerzett jogok alapján állapítják meg a nyugdíjat is. Az apa halála után ezt az összeget két részre, özvegyi nyugdíjra és árvajáradéokra osztják. A miniszter véleménye szerint ezt a gyakorlatot nem lenne célszerű megváltoztatni. Közölte azt is, hogy a rendelkezés szerint az árvaelállítás egységes minimumát 40 forinttal fel-emelik.

A képviselő a miniszter válaszával nem értett egyet.

A munkaadói miniszter választ az országgyűlés sem fogadta el. Ugy határozott, hogy a témát az arra illetékes állandó bizottsága elé utalja kivizsgálásra.

Idős tsz-tagok járadéka

Dr. Guba Sándor (Somogy megye) interpellációjában kifogásolta, hogy az idős termelőszövetkezeti tagok járadéka túlságosan alacsony, indokolt lenne tehát a járadék összegének fel-emelése.

Veres József válaszában elmondotta, hogy a járadékot az idős embereknek nem nyugdíjképpen, hanem szociális támogatás címén

folyósítják. A jövő évi pénzügyi rendelkezések szerint a járadékot különben kisebb mértékben — negyven forinttal — felemlék.

Nem szorítja ki a műszál a lent

Új hazai kenderfajta Hosszú lejáratú szerződések

Országos rosnövény termelési tanácsvezetést rendeztek tegnap, pénteken Szegeden, a Hungária Szálló nagytermében tizennygy megye tsz-szövetségei képviselőinek részvételével.

Fehér Lajos, a Rostkikészítő Vállalat vezérigazgatója köszöntötte a megjelenteket, majd Marcheschi Károly igazgató-főmérnök tartott előadást. Hosszú ideig tartotta magát az a hiedelem — mondotta többek között —, hogy a szintetikus műszál kiszorítja a textiliparból a természetes nyersanyagokat. Ehelyett azonban az következtetett be, hogy szerencsés „társulásban” találkozott a len a szintetikus anyagokkal és a gyapjúval.

Ezek keverékéből ma már olyan ruházati cikkek készülnek, amelyek minden jó tulajdonsággal bírnak: tetszetősek, színtartóak, könnyűek és jól moshatóak. Fejlődő textiliparunk fokozottan igényli a rostlent és országos viszonylatban jövőre az idei 15 ezer holdról 20 ezer holdra növelik területét.

Hasonló a helyzet a kendernél, amelynek „hazája” Csongrád és Békés megye. Országsszerte 1970-ben 5 ezer holddal, később 10 ezer holddal nagyobb területen terem kender az ideinél. Addig is igyekeznek megoldani a betakarítás százszázalekos gépesítését. A jelenlegi berendezések ugyanis csak aratásra alkalmasak. Az új idényben tartott olyan gépek prototípusait próbálják ki, amelyek eddig kézzel végzett műveleteket látják el: a rendről felszedik és közben lombtalanítják a növényt. Ugyancsak kitűnőnek ígérkeznek a kenderbálázógépek. Az új berendezések viszonylag olcsóak lesznek és néhány év alatt visszatérül a vásárlásukra beruházott összeg.

A gazdaságok számára nagyon kedvező bejelentést tett

az előadó: rendkívül biztonságos a sarga szárú kenderrel végzett kísérletek. Az új, hazai fajta kedvező tulajdonsága, hogy már érés közben, vagyis lábon felveszi a sarga színt és aratás után nyomban a feldolgozótelepekre szállítható. A hagyományos kendernél meg kell nyomni, amíg a tarló színesedik, sárgul. Jövőre megkezdik a sarga szárú kender vetőmagjának elszaporítását és két-három év múltán megjelenhet a köztermesztésben.

Új színt jelent a természetben, hogy a korábbi évektől eltérően nem egy,

hanem több évre köthetnek szerződést a tsz-ek és állami gazdaságok. A hosszú lejáratú, legtöbbször öt évre szóló szerződések fokozza a termelési biztonságot és arra is ösztönöz, hogy a korszerű gépeket megvásárolják a gazdaságok.

A beszámoló után a tsz-szövetségek képviselői szö-láltak fel Szavaikból ki-csendült, hogy a Rostkikészítő Vállalat jó partnere a gazdaságoknak, amelyek biznak abban, hogy közös erővel fokozni tudják a kender és a len terméshozamát.

T. B.

FUTOSZALAGON A HÚS. A szegedi szalámigyárban korszerű körülmények között készítik elő a híres termék alapanyagát, a disznóhúst. Képünk a csontozóüzemben készült, ahol nemcsak késsel, hanem kisgépekkel, szállítószalaggal is felszerelték a csontozókat